

INFORMACJA PRASOWA

w sprawie obchodów Międzynarodowego Dnia Pielęgniarek w dniu 12 maja 2010 r.

Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie ogłasza hasło obchodów Międzynarodowego Dnia Pielęgniarek 2010 :

**"Pielęgniarki dbają o jakość,
służą społeczeństwu: Są liderami opieki długoterminowej"**

Tło:

W najbliższych dziesięcioleciach świat stanie przed wyzwaniem znaczącego wzrostu niepełnosprawności i zgonów spowodowanych chorobami o charakterze przewlekłym. Chorób, które wynikają z zachowań zdrowotnych i stylu życia. Jak podaje ICN choroby przewlekłe dotyczą zwykle osób w starszym wieku i/lub słabych fizycznie. Wg. WHO przyczyną 60% zgonów na świecie są choroby przewlekłe, a aż 80% z nich występuje w krajach o niskim i średnim dochodzie narodowym. Wiadomo także, że im niższy status materialny tym gorszy stan zdrowia populacji, której problem dotyka.

Aby sprostać rosnącemu zapotrzebowaniu na opiekę Unia Europejska proponuje podjęcie wspólnych działań modernizacyjnych systemu ochrony zdrowia. Wspierając państwa członkowskie w reformie ich systemów, UE zaleca równoczesną realizację trzech długofalowych celów głównych:

1. zapewnienie dobrego dostępu do usług opieki zdrowotnej i usług socjalnych,
2. polepszenie jakości opieki długoterminowej,
3. zapewnienie ciągłości finansowania.

Zapotrzebowanie na opiekę długoterminową powinno być stale ewaluowane w zależności od zasobów jakimi dysponuje dany kraj.

Mówiąc o opiece długoterminowej nad przewlekle chorymi posługujemy się różnorodną terminologią, która charakteryzuje grupę pacjentów na określony rodzaj chorób:

- ✓ choroby chroniczne (chronic disease) – wg. WHO to choroby o długim przebiegu i wolnej progresji;
- ✓ choroby przewlekłe (chronic conditions) - problemy zdrowotne, które wymagają stałego zarządzania samoopieką w ciągu wielu lat lub też dziesięcioleci;
- ✓ choroby niezakaźne (noncommunicable diseases - NCD) – określane jako choroby spowodowane czynnikami niezakaźnymi uwarunkowanymi genetycznie lub wynikającymi ze stylu życia, czy też wpływu szeroko rozumianego środowiska.

Termin „choroby przewlekłe” jest często używany do odzwierciedlenia wszystkich utrwalonych objawów chorób niezakaźnych np. cukrzyca czy astma

Dla pielęgniarek ważne jest nie tylko zrozumienie rozmiaru problemu, ale świadomość wyzwań jakie stoją przed pielęgniarstwem w przyszłości.

By zapobiec narastającemu zjawisku zapotrzebowania na opiekę profesjonalną, konieczne jest podjęcie zdecydowanych działań, przede wszystkim z zakresu promocji zdrowia i profilaktyki chorób.

Działania te pomogą zapobiec wystąpieniu wielu chorób przewlekłych. Natomiast w przypadku zaistnienia problemu zdrowotnego o przewlekłym charakterze, konieczne jest zapewnienie właściwej opieki i zarządzanie nią wobec tych, którzy jej potrzebują.

Wiedza o trendach epidemiologicznych może pomóc w przygotowaniu pielęgniarek do świadczenia profesjonalnej opieki długoterminowej. Zdajemy sobie sprawę, że skala problemu jest znacząca, a brak podjęcia właściwych kroków może doprowadzić do trudnego do określenia pogorszenia jakości życia tej grupy chorych.

Sektor ochrony zdrowia musi sprostać wyzwaniom wynikającym z wzrastającej liczby przewlekle chorych. Pielęgniarki powinny być przygotowane nie tylko do prewencji, ale przede wszystkim do sprawowania opieki nad milionami pacjentów, którzy chorują lub będą chorować na choroby o charakterze przewlekłym na całym świecie.

Szybko wzrastające obciążenie tego rodzaju chorobami powoduje znaczne dysproporcje w społeczeństwie, pomiędzy poszczególnymi krajami, a także zwiększa niedostatki w zaspokojeniu ich potrzeb zdrowotnych. Aktualnie ludność świata zdominowały: cukrzyca, choroby układu krążenia (CHUK), choroby układu oddechowego oraz niektóre nowotwory, które są największymi „światowymi zabójcami”.

Pacjenci z objawami przewlekłymi, w celu utrzymania możliwie najlepszego stanu zdrowia i poziomu funkcjonowania, wymagają szerokiego zakresu wsparcia we własnym środowisku, tak długo jak to jest możliwe. Aby tak się stało, niezbędne są im umiejętności zarządzania samoopieką oraz rozwiązywania problemów w domu.

Stanowi to ogromne wyzwanie dla pielęgniarek opieki środowiskowej, które poprzez swoje działania informacyjno – edukacyjne mogą przygotować swoich pacjentów do sprawowania opieki nieprofesjonalnej, gwarantującej bezpieczeństwo i jakość życia możliwą do osiągnięcia w sytuacji choroby.

Aby sprostać wyzwaniu niezbędne jest aktywne łączenie samoopieki z zintegrowanym planowaniem i zarządzaniem opieką w systemie. Opieka pielęgniarska przygotowująca do samoopieki musi być planowana w sposób wyprzedzający potrzeby zdrowotne społeczeństwa, tak aby pacjenci z problemami zdrowotnymi lub pogorszeniem stanu zdrowia mogli być szybko kierowani do właściwego miejsca, gdzie mogą otrzymać pomoc.

Pomimo rosnących kosztów, każde społeczeństwo musi umieć ocenić sposób, w jaki powinno się traktować przewlekle chorych i/lub niepełnosprawnych, a zwłaszcza w jaki sposób umożliwić im uczestnictwo w życiu społecznym. Osoby przewlekle chore mają prawo do godnej opieki o wysokiej jakości, wsparcia i ukierunkowania działań na ich potrzeby oraz do wspierania ich zdolności do samoopieki do końca trwania życia.

Zadaniem pielęgniarki jest towarzyszenie - towarzyszenie w zdrowiu, chorobie, niepełnosprawności i w godnym umieraniu. Pełnienie roli Rzecznika Pacjenta to zaszczyt, ale i odpowiedzialność, wyzwaniu, któremu należy sprostać w przyszłości.

**Z okazji zbliżającego się Święta wszystkich Pielęgniarek Świata
w imieniu Zarządu Głównego PTP składam
Koleżankom i Kolegom najlepsze życzenia,
by Święto to trwało przez cały Rok !**

D. Kilańska
przewodnicząca ZG PTP

Warszawa 7 kwietnia 2010 r.

**Polskie Towarzystwo Pielęgniarskie Zarząd Główny www.ptp.na1.pl
Al. Reymonta 8 lok 12 tel +48 22 663 63 45; fax: + 48 22 398 18 51; email: zgptpiel@gmail.com;
osoba do kontaktu: Dorota Kilańska przewodnicząca ZGPTP email: zgptpiel@gmail.com**

OPP 17/ KRS 0000065610